

6. Паскаль пише на царицѣ Кристиинѣ

Господи! яко

Познавамъ че Ваше величество е тѣй усвѣтено и учено, както и сило и великодушио. Тая е причината, что мя поткаци да ся управи по-добрѣ на ваше Величество, а не на другый иѣкой князъ. Имамъ одно много по-голѣмо почитаніе на лица, кои-то ся достойни за едно высоко достойнство, а не за онъя кои-то иѣмѣть друго само едны великолѣпны титлы, едно славно имѧ, едны запамѣниты прѣдѣды и единъ блистательна честь: първи-ты сѫ истински-ты господаре на землї-тѣ. Струва ми ся какъ царска-та власть надъ подданны-ты е единъ несъвършенъ и простъ образъ на силный умъ върху слабы-ты умове. Правда-та за прѣдумваніе и поучаваніе е у философски-ты ржцѣ, а пакъ за началство-то, е въ политично-то управление. Единъ Самодѣржецъ колко и да е силенъ и устрашимъ, ако иѣма възвышенъ умъ не ся слави. И единъ простъ и сыромахъ гражданинъ, кой-то живѣе добродѣтелно, може да бѫде по-горѣнъ отъ единъ най-голѣмъ завладѣтель.—Царувайте прочее несравненема Княгине, зачто-то вашій Геній е прѣвъсходенъ на достойнство-то ви; царувайте надъ вселенскѣ-тѣ, тя е ваше-то владѣніе; учени-ти и добродѣтелни-ти сѫ ваши поддани.

Самодѣржи-ти нека сѫ научиъть съ удивленіе че Густафова-та дъщеря е душя-та на учены-ты и примѣръ на царе-ты.